

Weekend romanca

Tað munnu vera tey fægstu, sum ikki eru á einum máli um, at tað er eitt óvanligt summar, okkum er falið í lut.

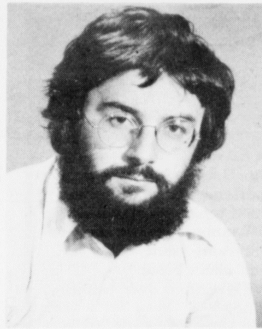
Sólin hevur nærum dag og dagliga uppturkað okkara vana-bundnu og regnvátu áskoðanir um hitt vanliga føroyska summarið. Og táknirnar eru horvnar.

I góðveðrinum hava mong nýtt høvi at fyriskipa fólkafundir eftir gamlari fyrimynd. Eina-helst eru tað teir politisku flokkarnir, ið reikað hava land og ríkið runt og havt fundir sunnudagar seinna-partar.

Hugnaligt er at vera á slíkum fundum. Møtast við vinum og kenningum í okkara reinu og ódálkaðu náttúru. Sólin stendur har so heit og flógv á einum serføroyskum himmali og letur lívið blóma undir sinum mennandi geislingum. Havið liggur spegilsblankt og tigandi. Bert eitt varisligt suð ber at oyrum tinum. Gloymdir eru baldrutir vetraruskdagar.

Fuglarnir láta læðandi lættir og berjalyngurin letur sín eyðkenda anga samrenna við kátu rødd mýrusnipunnar.

Merkið stendur har og vikast eitt sindur í svala lotinum. Fráboðar, at vit eru ein fræls tjóð, og her hava frimenn og

Johan Hot Mortensen

høvdingar sett hvørjum øðrum stevnu.

Sangurin berist niðan móti bægðunum av sterkum manna- og kvinnurøddum. Eiggiliga songbók. Teir gomlu dugdu at leggja sær orðini og geva teirra kærleika til føðilandið ljóð.

Flouri eru eisini kanska teir, sum fyrri at gera dagin enn meira betri og hugnaligan, hava dyrgt sær ein lægg av góðum akvavitti í reyvalumman. Fara so stinnir aftur undir ein klett við vinum og gerast bliðir. Lata livsins vatn so spelkið kitla barkan og

hugsjónirnar. Snerkja eitt sindur, men brosa so vælhyrdir. Fåa sær ein elefant úr plastikposanum, leggja seg afturmóti klettinum og lýða á orð roðarans.

Hesin letur minnið sveima gjøgnum öldirnar. Leiðir tankarnar aftur til tey gomlu mentafólkinu, sum settu teirra dóm og eyðkenni á pláss. Knytir bond millum gomlu tíðina og okkara rottukapprenning. Tosar um, hvussu gott tað er at vera føroyingur í Føroyum og hava eina føroyska siðmenning. Mugu verja um arvin í okkara tíð, har øll virði eru um at fara á húsagang.

Hjartað fer at duka, tungan tjúknar og okkurt vatt kennist uttast í eygnakrókinum av hesum vøkru orðum.

Fundurur kemur at enda. Seinasti nótin av skilnaðar-songinum fer so glæðbeintur spákandi upp móti tindinum, sum roða í kveldarsóluni.

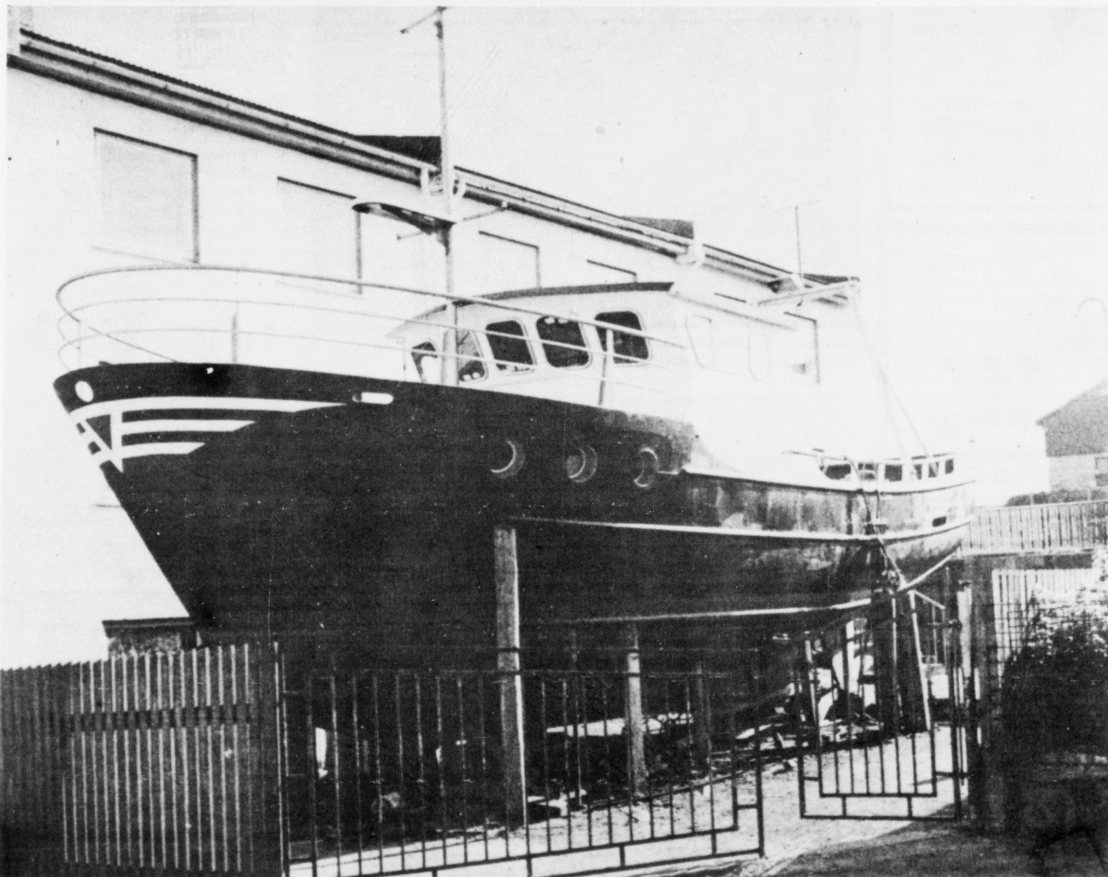
Men, men, men.

Eitt eru hugnaligir, vælætlandi, hugsjónarfullir seinna-partar úti í haganum.

Eitt heilt annað hin grái hvønn dagsligi veruleikin.

Fólkafundurir hava so avgjort
Framhald á síðu 7

Fyrsti føroyskt-bygdi útróðrabáturin úr stáli

Nú er farið at líða við arbeiðinum uppá bátin

Útróðrabáturin, sum Árni Brekku og Peter Højgaard Simonsen sjálvir byggja í Silagøtu í Havn, er komin væl áleiðis

Sum áður hevur verið nevnt í bløðunum, byggja Árni Brekku og Peter Højgaard Simonsen sær sjálvum útróðrabát úr stáli, sum stendur í gerð í túninum hjá Arna Brekku í Silagøtu í Havn.

Arbeiðið uppá bátin, sum man verða fyrsti føroyskt-bygdi útróðrabáturin úr stáli, byrjaði í mars 1972.

Orsakað av seinking í tilfars-leveringini, er arbeiðið nógv seinkað, sigur Árni Brekku, sum metir, at tilfarið til bátin kostar stívliga 100.000 kr., og at teir higartil hava brúkt einar 3.500 arbeiðstímar. Arbeiðið fer einans fram eftir arbeiðstíð — um kveldarnar, leygardagar og aðrar fridagar.

Skrokkin til bátin, sum er 36 fetur langur og 16 tons brutto, hevur Árni Brekku sjálvur teknað. Báturin verður útgjörður við radar, ekkoloddi, radiogreiðum, trolspæli og oljutrykksnellum. Maskinan er ein 155 hk. GM.

Báturin, sum hevur oljutangar, ið taka 1400 litrar, hevur fyra vatntøtt skott og rúmligt lukkar, har fyra mans kunnu sova.

Uppá spurningin, hvussu báturin verður figgjaður, svarar Árni Brekku, at higartil hava teir sjálvir figgjað byggingina. Viðari sigur Árni Brekku, at teir ætla sær at eiga bátin sjálvir og brúka hann til fiskiskap.

Uppá spurningin nær báturin verður sjósettur, sigur Árni Brekku, at tað er ilt at siga. Hetta velst m.a. um, hvussu skjótt tað fer at ganga við leveringini av tí tilfarinum, sum enn restar.